

Technologie a řízení letecké dopravy:

6. Základní konstrukce letounů

Metodický koncept k efektivní podpoře klíčových odborných kompetencí s využitím cizího jazyka ATCZ62 - CLIL jako výuková strategie na vysoké škole

Interreg 
Rakousko-Česká republika
Evropský fond pro regionální rozvoj



Europäische Union
Evropská unie
Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj



UNIVERSITY
OF APPLIED SCIENCES
UPPER AUSTRIA

Konstrukční části letadla

Z hlediska konstrukčního řešení lze letadlo (dopravní letoun) rozdělit na tři relativně samostatné celky:

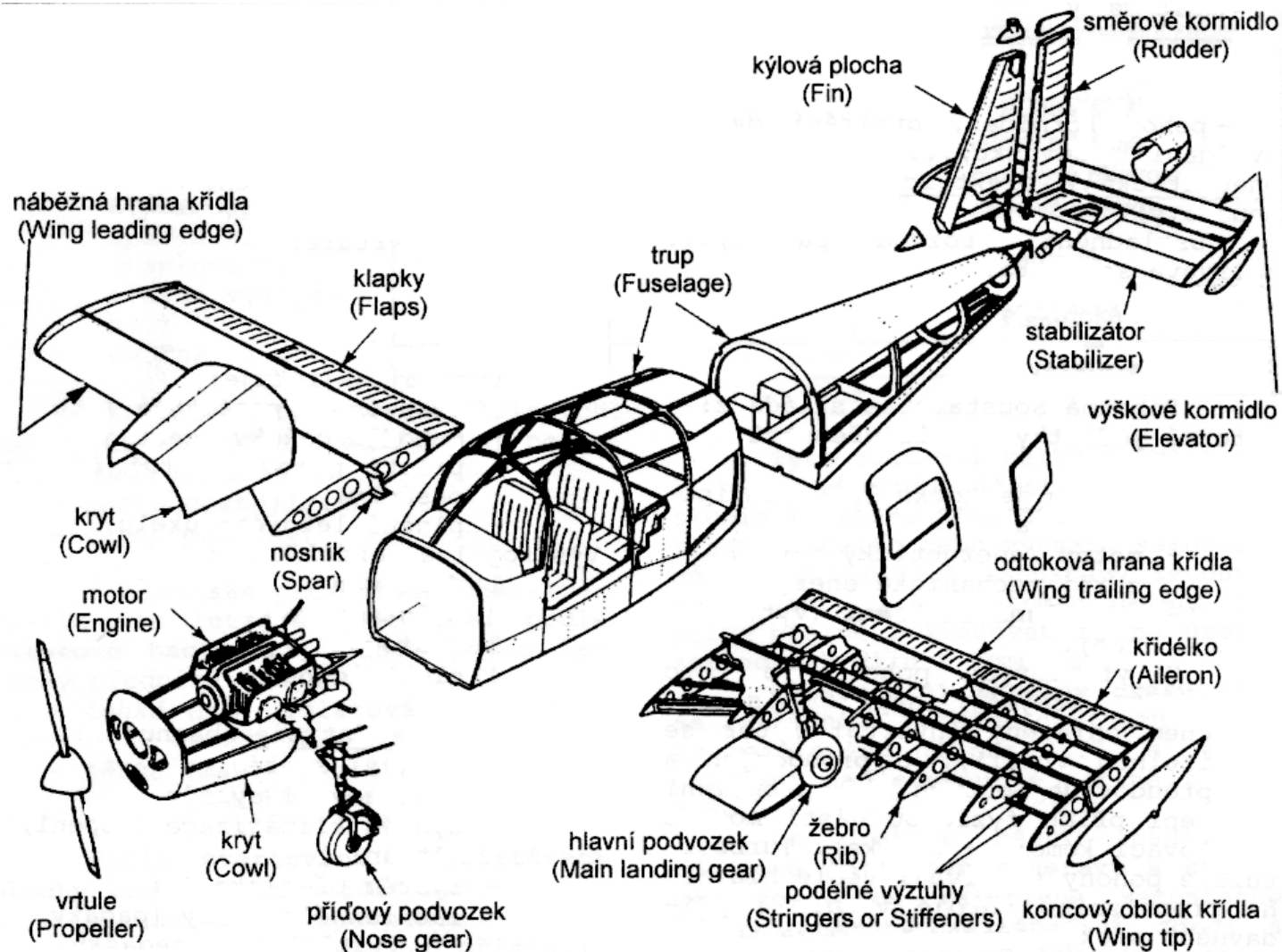
- **Drak letounu**
- **Pohonná jednotka**
- **Výstroj**

Tyto základní celky se dále dělí na:

- konstrukční skupiny, které plní funkce základních celků;
- samostatné funkční okruhy;
- soustavy letadla (např. hydraulická, elektrická soustava, aj.).

Drak letounu

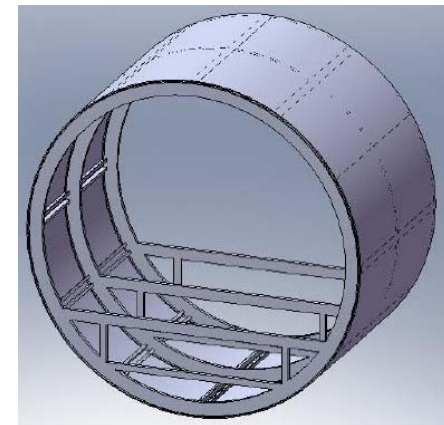
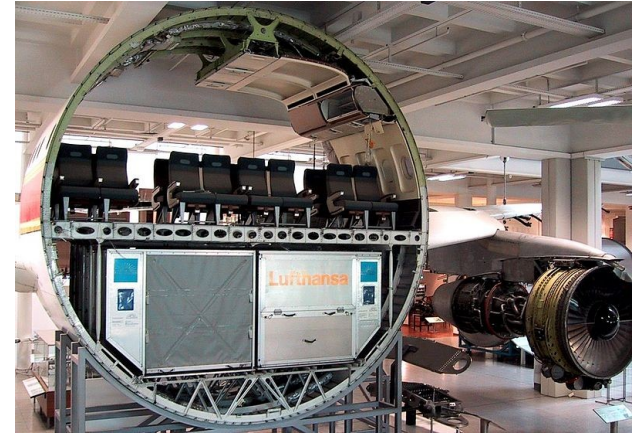
- Trup
- Podvozek
- Nosná soustava
- Ocasní plochy



Trup

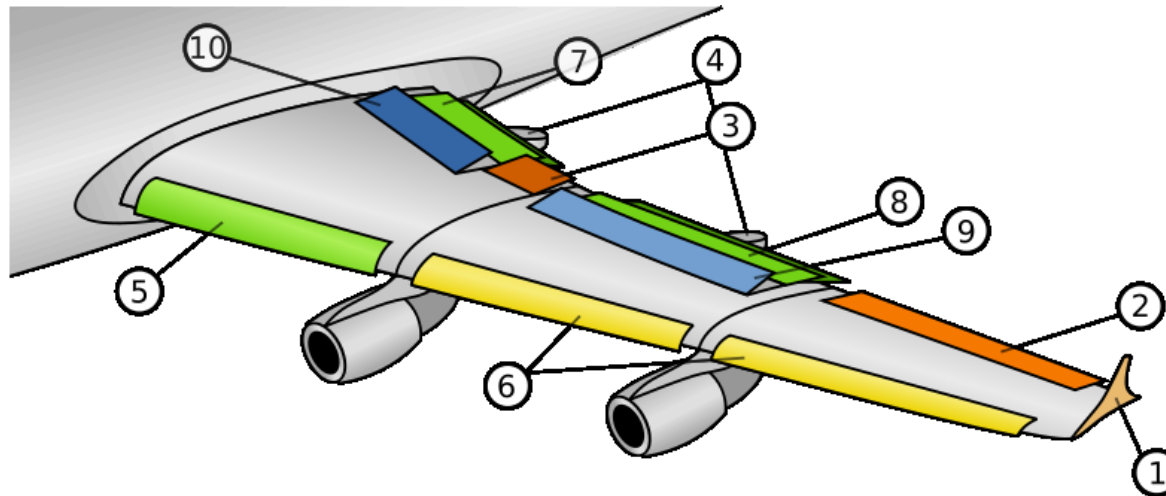
Centrální část letadla většinou s kruhovým či oválným profilem zajišťující kromě jiného:

- konstrukční propojení nosných a ocasních ploch do jednoho celku;
- umístění ostatních systémů letadla, avioniky, výstroje a agregátů;
- prostředí pro umístění cestujících, posádky a nákladu – u dopravních letounů je z toho důvodu trup vybaven přetlakovou kabinou (lety nad 3000 metrů nad mořem);
- přenesení užitečného zatížení působící na letadlo.



Nosná soustava

- Nosná soustava se běžně označuje pojmem **křídlo**.
- Na křídle se vytváří vztlaková síla Y .
- Křídlo je vybaveno systémy, které jsou s ním funkčně spojeny (viz. obrázek).



Autor: Arne Nordmann (user:norro), 2006 – Vlastní dílo, Illustration based on the illustration Image:PlaneWing.png of Piotr Jaworski (PioM), CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1390944>

Mechanizace křídla - soustava pohyblivých prvků, které jsou ovládány buď pilotem nebo automaticky. Mechanizace křídla umožňuje ovládání řídicích a jiných funkčních ploch na křídlech.

Funkční plochy na křídlech

- **Winglety (1)** - jsou nástavby pevných křídel letadel které podporují efektivnější využití vztlaku vyvozovaného na koncích křídla.
- **Křidélka (2,3)** - Slouží k natáčení letadla kolem jeho podélné osy a k vyrovnávání nežádoucího kývání kolem podélné osy zejména při přistávání.
- Podpěry vztlakových klapek (4) – podpěry pro zefektivnění mechanismů klapek.
- Krügerova klapka (5) - zařízení pro zvýšení vztlaku umístěné na náběžné hraně křídla.
- **Sloty (6)** - profilové lišty před náběžnou hranou křídla. Vzniklá štěrbina mezi slotem a zbytkem křídla zvyšuje vztlak a brání odtržení proudnic (angl. stall) při nízkých rychlostech a umožňuje let s větším úhlem náběhu.

Funkční plochy na křídlech

- **Vztlakové klapky (7, 8)** - pohyblivá zařízení na křídle letounu, sloužící ke zvýšení vztlaku při nízkých rychlostech, zejména ve fázi vzletu a přistání.
- **Spoiler (9)** - výklopná deska na vrchní ploše křídel, která slouží ke snížení vztlaku. Při vyklopení se na části plochy křídla zruší obtékání a tím i odpovídající část vztlaku. Užívá se zejména při přistání, kdy díky sníženému vztlaku letadlo dosedne pevněji na přistávací dráhu a přitlačí podvozek k jejímu povrchu.
- **Aerodynamická brzda (10)** - zvyšuje aerodynamický odpor letounu (obdobná funkce jako u spoileru).

Ocasní plochy

Ocasní plochy se skládají z:

- Vodorovných ocasních ploch;
- Svislých ocasních ploch.

Vodorovné ocasní plochy se skládají z:

- pevné nepohyblivé části = **stabilizátoru** - zajišťuje podélnou stabilitu letounu;
- pohyblivé části = **výškového kormidla** - pomocí výškového kormidla může pilot letadla ovládat sklon stroje ve směru letu a tím měnit výšku.

Svislé ocasní plochy se skládají z:

- pevné nepohyblivé části = **kýlu** - zajišťuje podélnou stabilitu letounu;
- Pohyblivé části = **směrového kormidla** - umožňuje pilotovi ovládat letoun kolem jeho svislé osy.

Pohyb letounu v 3D prostoru

Zjednodušeně se dá říci, že dopravní letoun je ovládán v třírozměrném prostoru pomocí kombinace tří řídicích ploch:

- **Křidélek** na odtokové hraně křídel – naklápí letoun kolem jeho podélné osy;
- **Směrového kormidla** – Vychyluje letoun vůči jeho vertikální ose;
- **Výškového kormidla** – vychyluje letoun vůči jeho horizontální ose.

V praxi letadlo mění trajektorii tím, že se nakloní pomocí křidélek a vodorovná složka nakloněného vektoru vztlaku pak táhne letoun do oblouku. Křídlo na vnější straně oblouku má ovšem větší rychlost a tudíž i větší indukovaný odpor, který působí proti tomuto otáčení. Nakloněný letoun má pak tendenci otáčet se proti záměru pilota. Směrové kormidlo tuto tendenci koriguje a tak udržuje zatačku v koordinovaném režimu, kdy se směr letu shoduje s osou letadla.